

Det hele er spredt med sætningen på tungen

falder på køkkengulvet med rungende negle
løber ned over pandens blod

drypper når det vil frem
gennem brillerne du holder fremme
fremme, altid over jorden/mit ansigt ligger altid på fortovet

kys det!

for jeg planter træer hvor du klipper dine tæer og

hvor
stien har smidt sin hale

sprænger halsen og peger i vindens øre med et strå samlet mod huden stikker biler ud af øjnene
drejer

over sig selv på køkkengulvet/puster negle ud i min hånd/blæser sætninger ind i min pande på klem drejet
åben i fingres spredte rifter presset ud i mælkehvide pletter/som skyer

lukket sammen

Ind i knoglen

kys dem!

må ingen vide hvem jeg er
her/man kan åbne vinduer
i dit halstørklæde/
røber vinteren sig om
væltede brædder i et fugt over
udenfor
hænger vi sammen

husenes snegle på søm stritter væde i halsen hoster jeg op
og sidder så på hån læder, slikker/tungen bider fast mellem yverlæber

, elsker dig med knogler i hænderne – (skøjteklingerne i sløjfer over ryggen) elsker dig
igennem køleskabets bagerste tænders

dryp af lys,

med sener trukket i rokken
og hæklenålene viklet ind i de røde
blommer mast mod køkkenskabe

dufter
af de pegende frugter

lukket sammen presset ud

mælkehvidt
dryp af lys på søm
i halstørklæders
åbne vinduer ind i knoglens
mælkehvidt. *Kys.*